14/11/2022

Ι.Μ. Πειραιώς: Εκδήλωση στον Άγιο Νείλο για τα 100 χρόνια από τη Μικρασιατική Καταστροφή (ΦΩΤΟ)

/ Ενορίες

Στο πλαίσιο των εκδηλώσεων για τη συμπλήρωση 100 από την Μικρασιατική Καταστροφή, διοργανώθηκε εσπερίδα μνήμης, υπό τον τίτλο: «*Σμύρνη, η Νύμφη της Ιωνίας και ο Οφθαλμός της Ασίας*» από την πανηγυρίζουσα ενορία του Αγίου Νείλου Μυροβλύτου Πειραιώς, την Κυριακή 13 Νοεμβρίου 2022. Στην εσπερίδα, τον Μητροπολίτη Πειραιώς κ.κ. Σεραφείμ εκπροσώπησε ο Διευθυντής του Ρ/Σ «Πειραϊκή Εκκλησία» της Ιεράς Μητροπόλεως Πειραιώς, Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης π. Αυγουστίνος Θεοδωρόπουλος.

Στην εκδήλωση μίλησαν η Ελλογιμωτάτη κ. **Δέσποινα Μιχάλαγα,** Αναπληρώτρια Καθηγήτρια Τμήματος Θεολογίας Θεολογικής Σχολής Ε.Κ.Π.Α., ο Ελλογιμώτατος Δρ. **Χαράλαμπος Μπούσιας** Μέγας Υμνογράφος της των Αλεξανδρέων Εκκλησίας, ο Ελλογιμώτατος κ. **Στέφανος Μίλεσης** Ιστορικός Ερευνητής, συγγραφεύς, Πρόεδρος Φιλολογικής Στέγης Πειραιώς και ο Αιδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος **Δημήτριος Μπάτσης,** Υποψήφιος Διδάκτωρ Θεολογίας και Προιστάμενος Ιερού Ναού **Αγίου Νείλου** Πειραιώς. Την ευθύνη συντονισμού της Εσπερίδας είχε ο Ελλογιμώτατος κ. **Αθανάσιος Γλάρος,** Αναπληρωτής Καθηγητής Τμήματος Κοινωνικής Θεολογίας και Θρησκειολογίας Θεολογικής Σχολής Ε.Κ.Π.Α.

Η κ. **Δέσποινα Μιχάλαγα** πραγματοποίησε ομιλία με τίτλο: «*Η κοινωνία της Σμύρνης μέσα από τα κείμενα των τελευταίων Μητροπολιτών της*» και αναφέρθηκε στην κοινωνική κατάσταση της Σμύρνης – μιας πόλης με διπλάσιο πληθυσμό στην αρχή του 20ου αι. από τον αντίστοιχο της Αθήνας – βάσει των εκθέσεων και αναφορών των τελευταίων ιεραρχών της. Εν συνεχεία έλαβε τον λόγο ο κ. Χαράλαμπος Μπούσιας, ο οποίος με την ομιλία με τίτλο: *«Σμυρναίικα σπάργανα και αίματα», αναφέρθηκε σε δύο νέους Αγίους, οι οποίοι διακρίθηκαν για το ηρωικό φρόνημα και αδιάλειπτη προσευχή, τον Ιερομάρτυρα της Μικρασιατικής καταστροφής, Αρχιμανδρίτη Ιάκωβο Αρχατζικάκη που μαρτύρησε στον πανεύσημο Βουτζά της Σμύρνης από τους Τούρκους, και τον θεοφόρο Όσιο Δανιήλ τον Κατουνακιώτη, τον λόγιο με το Ορθόδοξο ασκητικό ήθος. Ο κ. Στέφανος Μίλεσης πραγματοποίησε ομιλία με τίτλο: «Μύθοι και αλήθειες για την άφιξη των ξεριζωμένων στον Πειραιά» και στην οποία προέβη σε αναλυτική περιγραφή του χρονικού της υποδοχής προσφύγων και στρατευμάτων,*

αναφέρθηκε στις δυσκολίες που είχαν να αντιμετωπίσουν, στους πρώτους τόπους που εγκαταστάθηκαν, στις δυσκολίες που είχαν οι πρόσφυγες να αντιμετωπίσουν με τις ελληνικό κρατικό μηχανισμό και για τον τρόπο που αναζητούσαν τα χαμένα μέλη των οικογενειών τους. Τελευταίος μίλησε ο π. Δημήτριος Μπάτσης, του οποίου η ομιλία είχε τίτλο: «Ὁ Ἀδαμάντιος Ῥύσιος καί τό ἔργο του "Λατίνων Θρησκείας ἔλεγχοι λστ΄"». Ο π. Δημήτριος αναφέρθηκε, με αφορμή την πυρπόληση της Ευαγγελικής Σχολής της Σμύρνης κατά την Καταστροφή της πόλης, στο πρόσωπο του πρώτου ονομαστού διδασκάλου της πρωτεύουσας της Ιωνίας, του Αδαμαντίου Ρυσίου και εν συνεχεία προέβη σε συνοπτική παρουσίαση του αντιρρητικού συγγράμματός του «Λατίνων Θρησκείας ἔλεγχοι λστ΄».

Την εκδήλωση έκλεισε ο εκπρόσωπος του Σεβασμιωτάτου **Μητροπολίτου Πειραιώς κ. κ. Σεραφείμ,** π. Αυγουστίνος Θεοδωρόπουλος, ο οποίος ευχαρίστησε τους ομιλητές και προσέφερε ως ενθύμιο της επετειακής αυτής εκδηλώσεως,

εικόνα του Αγίου Ενδόξου Εθνοϊερομάρτυρος Χρυσοστόμου Μητροπολίτου Σμύρνης.

Στην εκδήλωση παρέστησαν εκπρόσωποι του Διοκητού της Σχολής Ναυτικών Δοκίμων ,του Βουλευτού Α΄ Πειραιώς κ. Ιωάννου Μελά, η πρώην αντιδήμαρχος κ. **Ευαγγελία Σαρρή** και η κ. **Ειρήνη Χριστινάκη Γλάρου,** καθηγήτρια τμήματος Κοινωνικής Θεολογίας & Θρησκειολογίας Θεολογικής Σχολής Ε.Κ.Π.Α. και πλήθος λαού.

Τα συμπεράσματα της εορτίου εσπερίδας ήταν τα εξής:

1. Η σημασία της θέσης της Σμύρνης στο χώρο της Ανατολικής Μεσογείου και η ανάδειξή της σε κέντρο διεθνούς εμπορίου ευνόησε τη διαμόρφωση κοινοτικών θεσμών. Οι τελευταίοι μητροπολίτες **Σμύρνης, Χρύσανθος, Βασίλειος** και ο **Άγιος Χρυσόστομος** αναφέρονται στους λόγους τους, στην κοινωνία της πόλης, εξαίροντας *το ευσεβές και ορθόδοξον ποίμνιον του Χριστού εν τη μεγαλοπόλει Σμύρνη και ταις υποκειμέναις τω θρόνω αυτής κωμοπόλεσιν*

. Πρόκειται κυρίως για εμπόρους, χειρώνακτες και αγρότες, άνδρες και γυναίκες, εγγράμματους με τη φροντίδα της κοινότητας, η οποία επίσης επέβλεπε εκτός από τα σχολεία, τη λειτουργία νοσοκομείων, γυμναστηρίων, ορφανοτροφείων και άλλων φιλανθρωπικών ιδρυμάτων, καθώς και των νεκροταφείων. Η λειτουργία της Κοινότητας Σμύρνης, της Δημογεροντίας και των συντεχνιών της πόλης, κάτω από την αιγίδα της Μητρόπολης, είναι χαρακτηριστική για ολόκληρο το 19^{ο} αιώνα και ιδιαίτερα ενδιαφέρουσα.

2. Η **πολύπαθη Σμύρνη** μας από το πρώτα χρόνια του Χριστιανισμού υπήρξε αγιοτόκος και αγιοτρόφος, κοιτίδα Μαρτύρων και Οσίων. Νέοι Άγιοι που πολλά έχουμε να ωφεληθούμε από τον βίο τους, με ηρωικό φρόνημα και αδιάλειπτη προσευχή, είναι ο Ιερομάρτυς της Μικρασιατικής καταστροφής, Αρχιμανδρίτης Ιάκωβος Αρχατζικάκης που μαρτύρησε στον πανεύσημο Βουτζά της Σμύρνης από τα χέρια των Τούρκων, και ο θεοφόρος Όσιος Δανιήλ ο Κατουνακιώτης, ο άρχοντας του νεοαθωνίτικου μοναχισμού, ο φίλος του Αγίου Νεκταρίου, ο λόγιος με το άκαμπτο Ορθόδοξο ασκητικό ήθος και την απλανή των μοναστών ποδηγεσία.
3. Η **Ευαγγελική Σχολή** της Σμύρνης αποτέλεσε το σπουδαιότερο εκπαιδευτικό ίδρυμα της Μικράς Ασίας και κατέστησε την πόλη της Σμύρνης ως το σημαντικότερο μορφωτικό κέντρο του Μικρασιατικού Ελληνισμού. Πρώτος ονομαστός διδάσκαλος της πόλεως αυτής υπήρξε ο Αδαμάντιος Ρύσιος, ο οποίος δεν ήταν ένας λόγιος, που ζούσε αποκλεισμένος σε κάποια βιβλιοθήκη ή σε κάποιο σπουδαστήριο, αφιερωμένος στις μελέτες και στα γραπτά του, αλλά αντίθετα ένας άνθρωπος της εποχής του, αφοσιωμένος οικογενειάρχης, δραστήριος έμπορος, φιλόπατρις, με ενδιαφέρον για τα κοινά και βεβαίως ένας από τους μεγάλους διδασκάλους του Γένους, στα σκοτεινά εκείνα χρόνια της Τουρκοκρατίας. Με την συγγραφή του έργου του, «*Λατίνων θρησκείας έλεγχοι λστ΄*», δεν παραδίδει στους αναγνώστες του, άλλο ένα αντιρρητικό σύγγραμμα αλλά γράφοντάς το σε ιαμβικούς στίχους, σε αρχαία ελληνική γλώσσα, παραδίδει ένα εγχειρίδιο που θα μυήσει τις επόμενες γενιές στην υπερχιλιετή γλωσσική παράδοση του Ελληνισμού.
4. Ο **Πειραιάς** υπήρξε κύρια η πόλη που υποδέχθηκε το μεγαλύτερο μέρος των προσφύγων της **Ιωνίας**. Η άφιξη, ανάμιξη προσφύγων και αποστρατευμένων ανδρών, η παραμονή τους σε μια πόλη απροετοίμαστη, με έναν επίσης ανέτοιμο κρατικό μηχανισμό, δημιούργησε προβλήματα, ελάχιστα εκ των οποίων σήμερα είναι γνωστά, καθώς ξεχάστηκαν στο διάβα της ιστορίας.